

ไฟฟ้าช็อตเพราะปักเสาร่มสแตนเลสลงพื้นดิน หน่วยงานต้องรับผิดชอบหรือไม่

บทนำ

วันนี้ผู้เขียนขอนำเสนอบทความกรณีเทศบาลแห่งหนึ่ง ได้ถูกทนายทนายของผู้เสียชีวิตฟ้องให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีถูกกระแสไฟฟ้าช็อต จากการปักเสาร่มสแตนเลสลงพื้นดิน และเสาร่มสแตนเลสได้ปักถูกสายไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งเป็นพื้นที่ในความรับผิดชอบของเทศบาล ผู้สนใจสามารถศึกษาได้จากบทความดังที่แนะนำเสนอนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านไม่มากก็น้อย

หลักการและเหตุผล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ถือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ มีพื้นที่รับผิดชอบดูแลทั้งเขตจังหวัดสุรินทร์ หน้าที่หลักที่สำคัญคือการจัดทำบริการสาธารณะ หรือหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ระเบียบ กฎหมายได้กำหนดเอาไว้ และที่สำคัญองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ได้ดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะ จำนวน ๒ แห่ง คือ สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสวนสาธารณะสมเด็จพระย่า ซึ่งทั้ง ๒ แห่งดังกล่าว ได้มีการเดินระบบไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างและบริการประชาชนผู้มาใช้บริการ ซึ่งบทความที่จะนำเสนอนี้ เป็นบทความที่เกี่ยวข้องกับระบบกระแสไฟฟ้า ซึ่งหากหน่วยงานขาดการดูแลไม่หมั่นตรวจสอบสภาพความปลอดภัยแล้ว อาจเกิดอันตรายแก่ผู้ใช้บริการได้

วัตถุประสงค์

เพื่อให้บุคลากรในองค์กรใช้เป็นแนวทางในการใช้ดุลพินิจในการทำงานหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาศึกษาข้อมูลดังกล่าว

เนื้อเรื่องบทความ

นายชยัน ซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ใช้เวลาว่างจากการปฏิบัติหน้าที่รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หารายได้เสริมโดยการขับรถยนต์กระบะขายผลไม้ไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในวันเกิดเหตุนายชยันได้ขับรถยนต์กระบะขายผลไม้เข้าไปในเขตเทศบาล และจอดรถยนต์กระบะริมทางเท้าเพื่อที่จะขายผลไม้ ณ บริเวณพื้นที่ดังกล่าว เมื่อนายชยันได้จอดรถยนต์กระบะเรียบร้อยแล้ว จึงได้ก้าวร่วมบริเวณที่จอดรถยนต์กระบะ ในขณะที่นายชยันได้ปักเสาร่มสแตนเลสลงพื้นดิน ปรากฏว่าเสาร่มสแตนเลสได้ไปถูกสายไฟฟ้าที่อยู่ใต้ดิน นายชยันได้ถูกไฟฟ้าช็อตได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตในเวลาต่อมา

ทนายทนายของนายชยัน (ผู้เสียชีวิต) จึงเรียกร้องให้เทศบาลรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ทางเทศบาลกลับนิ่งเฉย ทนายทนายของนายชยันเห็นว่าเหตุที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากการละเลยต่อหน้าที่ของเทศบาล ที่ไม่ดูแลและตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำมาฝังไว้ใต้ดินให้มีความปลอดภัย จนทำให้กระแสไฟฟ้าใต้ดินรั่วไหลมาถูกเสาร่มเป็นเหตุให้นายชยันถึงแก่ความตาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้เทศบาลชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ทนายทนายของผู้เสียชีวิต

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า นายชยันเสียชีวิตจากการถูกกระแสไฟฟ้าช็อตอันมีที่มาจากสายไฟฟ้าที่ฝังอยู่ใต้ดินเกิดการรั่วไหล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการจัดการน้ำแบบบูรณาการและยั่งยืนของเทศบาล โดยกระแสไฟฟ้าจากสายไฟฟ้าถือเป็นทรัพย์สินของเทศบาล ซึ่งเป็นของที่สามารถเกิดอันตรายได้โดยสภาพ และเป็นสิ่งที่ไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แม้เทศบาลจะอ้างว่าสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้ามีคุณภาพตรงตามมาตรฐาน ตลอดจนมีการดูแลรักษาและควบคุมตรวจสอบความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ แต่เมื่อปรากฏว่าบริเวณที่เกิดเหตุมีลักษณะเป็นพื้นดินเปิดโล่ง ยังไม่ได้ปิดทับด้วยแผ่นบล็อก

/ปูทางทำ...

ปูทางเท้า และมีลักษณะใช้ทรายกลับไว้ ซึ่งหากเทศบาลได้ดำเนินการด้วยความระมัดระวังตามสมควร โดยติดป้ายประกาศแจ้งเตือนอันตรายในบริเวณดังกล่าว ก็อาจจะสามารถป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้

ดังนั้น อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่เหตุสุดวิสัย ตามมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือเกิดจากการกระทำของนายชยัน (ผู้เสียชีวิต) และถือว่าเทศบาลได้กระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามมาตรา ๔๒๐ ประกอบกับมาตรา ๔๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงต้องรับผิดชอบต่อยาของของผู้เสียชีวิต ส่วนการกระทำของนายชยัน (ผู้เสียชีวิต) ที่ปักเสารั้วสนามเทนนิส เพื่อตั้งชายผลไม้บริเวณทางเท้าจะเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่นั้น เป็นคนละประเด็นกับกรณีการละเลยต่อหน้าที่ของเทศบาล และเทศบาลไม่อาจอ้างเหตุดังกล่าวเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบได้

ในส่วนของการชดเชยค่าสินไหมทดแทนที่ทางเทศบาลต้องพึงชดเชยนั้น ต้องเป็นค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเป็นผลโดยตรงจากการกระทำละเมิด ซึ่งศาลย่อมใช้ดุลพินิจกำหนดให้ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด ตามมาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นทายาทโดยธรรมอันเป็นผู้ที่มีสิทธิรับมรดกและมีหน้าที่จัดการศพของผู้ตาย จึงมีสิทธิเรียกร้องค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอื่น ๆ รวมทั้งค่ารักษาพยาบาลจากเทศบาลตลอดจนค่าขาดไร้โอกาสตามมาตรา ๔๔๓ วรรคสามได้ แต่ไม่อาจเรียกค่าขาดรายได้ของผู้เสียชีวิตทั้งหมดได้ ซึ่งศาลมีดุลพินิจกำหนดค่าขาดไร้โอกาสให้ได้ตามจำนวนและระยะเวลาที่สมควร

อย่างไรก็ตาม ขณะเกิดเหตุผู้ตายได้จับเสารั้วสนามเทนนิสโดยไม่ป้องกันตัวด้วยการสวมใส่รองเท้า หรือใช้วิธีการอื่นที่ปลอดภัย ทั้งที่มีผู้เตือนแล้วเป็นเหตุให้ถูกกระแสไฟฟ้าช็อตได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตในเวลาต่อมา ถือว่าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ตายประกอบด้วย ค่าสินไหมทดแทนที่พึงต้องชดเชยจึงต้องหักส่วนความผิดของผู้ตายออกด้วย ศาลจึงเห็นสมควรหักส่วนความรับผิดชอบร้อยละ ๒๕ ของความเสียหายทั้งหมด ตามมาตรา ๔๔๒ ประกอบกับมาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สรุป

จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อผ.๑๗๘/๒๕๖๕ ได้วางบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการ กล่าวคือ หน่วยงานราชการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างตามกฎหมาย หรือเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบโครงการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือต้องใช้ไฟฟ้าอันเป็นของที่เกิดอันตรายได้โดยสภาพ จะต้องใช้ความระมัดระวังในการควบคุมดูแลและตรวจตราไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพดีและมีความปลอดภัยอย่างเพียงพอ ประการสำคัญจะต้องจัดทำป้ายเตือนในจุดที่อาจเกิดอันตรายดังกล่าว เพื่อให้ผู้สัญจรหรือใช้ทางบริเวณนั้นทราบ หากหน่วยงานละเลยต่อหน้าที่จนเป็นเหตุให้เกิดความสูญเสียหรือเสียหายขึ้น จะไม่สามารถอ้างเหตุสุดวิสัยได้ หน่วยงานต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาท

หมายเหตุ อ้างอิงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อผ.๑๗๘/๒๕๖๕

จัดทำโดย ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม

กองการเจ้าหน้าที่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

ผู้เรียบเรียง นายจิรัฏฐ์ รوبرัตน์ นิตกรปฏิบัติการ

